

ikke det Sidste, den ærede Ordfører omtalte, hvori jeg er uenig med ham. Det er kun en Hensigt, jeg har gjort. Jeg er aldeles enig i, at Jordemødrene bør have 3 Kroner af Kommunens Kasse for hver Barselfærd, hvad enten det betales i hvert enkelt givet Tilfælde, eller der tilstaaes Jordemoderen en rund Sum; men det er de Andre, Uenigheden dreier sig om; det er jordløse Husmænd og Inderster, som sidde i saadanne Omstændigheder, at de baade kunne og ville betale, netop fordi de, som et æret Medlem nylig sagde, have den Væsfølelse, at de ikke ville tage det af Kommunen. For dem bliver det et ikke ringe Raalæg at skulle udrede saa Meget i Forhold til, hvad der nu er at udrede. Jeg skal slutte med at sige, at jeg holder mig til Ministerens Forslag, og vil anbefale Thinget at stemme imod Udvalgets Forslag.

Mrer: Jeg vil blot med to Ord tillade mig at notere den Forffjellighed, som kommer tilfede, naar de 4 ærede Medlemmers Forslag til § 1 vedtages, men Lovforslagets § 2 bliver staaende uforandret. I de Herrers Vædringsforslag staa der, at Amtsraadene kunne tilstaa Distriktsjordemødrene et Alderstillaeg, hvorimod det ifølge § 2 jo er Byraadet, der eventuelt efter Ministerens Afgjørelse skal udrede Alderstillaaget. Jeg noterer denne Forffjellighed, men kan for Resten gjerne unde de høie Amtsraad denne Uvance.

Justitsministeren (Klein): Forfaavidt der af et æret Medlem fra 6te Kreds (Griffen) er talt om Muligheden af at lade enhver Lægebestemmelse bortfalde, saa kan jeg dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg tror, at det altid vilde være forbundet med nogen Risiko, forfaavidt man for nærværende Tid er betænkt paa at flikke Jordemødrene snarere rigeligere Indtægter, end de nu have, end at formindste disse Indtægter. Jeg tror i alt Fald, at det vilde være et temmelig farligt Experiment at lade enhver Lægebestemmelse bortfalde. Naar man altsaa ikke vil lade enhver Lægebestemmelse bortfalde, fremkaldes ganske naturligt det Spørgsmaal, om man skal vedligeholde en forffjellig Lægebestemmelse, saaledes at visse Samfundsklasser, som dertil maa antages at have bedre Raad, skulle betale Mere, og de ringere Stillede i Samfundet skulle betale Mindre. Det ærede Medlem vil jo have bemærket, at jeg ikke har troet, at der var tilstrækkelig Jøie til at gaa bort fra den nu gjældende Regel i den Henseende, som hviler paa Forudsætningen om Forffjelligheden, hvad denne Ydelse angaar. Paa den anden Side vil jeg dog ikke negte, at det er forekommet mig, at der var ikke lidt begrundet i de Betragtninger, som bleve gjorte gjældende fra forffjellige Sider under denne Sags 1ste Behandling, og som gif i den Ret-

ning, at det var et Spørgsmaal, om der egentlig vandtes noget Væsentligt i praktisk Henseende ved at vedligeholde Forffjelligheden, og dernæst, at Vedligeholdelsen af denne Forffjellighed maatte ogsaa i andre Henseender kunne have nogen Mislighed, navnlig efterhaanden som Forffjelligheden mellem de forffjellige Samfundsklasser, hvorom der er Spørgsmaal ved denne Leilighed, mere og mere udvisses. Naar det ærede Medlem blandt Andet brugte den Yttring, at, naar man stode paa, at de Bedrestillede og da navnlig Gaardmændene, vilde betale Mere end den forefætrene Læge, naar den fattes til 3 Kroner, saa vilde man ligesaa godt kunne stole paa, at ogsaa de Ringerstillede i Samfundet vilde have Væsfølelse til at betale, hvad der kunde være passende efter deres Raar, saa skal jeg tillade at gjøre den Bemærkning, at, forfaavidt jeg kunde føle mig beroliget ved det Forslag, som foreligger fra forffjellige ærede Medlemmers Side, da er det ikke blot til den menneskelige Væsfølelse, jeg sætter min Lid; men jeg tilstaaer, det er tillige Hensynet til en Egenkab, som ikke fortjener saa smukt et Navn, men som muligvis i disse Forhold kunde spille en ligesaa stor Rolle — jeg sigter nemlig til den menneskelige Forængelighed. Jeg tror, at selv om man vil sætte en fælles Læge for enhver Ydelse til Jordemødrene i disse Forhold, saa vil man dog kunne forudsætte, at i alt Fald de fleste nogenlunde velhavende Folk navnlig af Gaardmandsklassen vil betale Mere og ville betale ligesaa Meget, som nu for Liden Lægen er for Gaardmænd eller maaske endog fuldt saa Meget, som er foreslaaet i Regjeringsforslaget, fordi de fleste Gaardmænd dels ville føle sig drevne af Væsfølelsen til at betale Mere, og dels ogsaa — tror jeg — ikke ville sjøtte om ikke at betale Mere end, hvad der skal betales efter den Læge, som skal udredes af Kommunen. Det, som det jo væsentlig maatte komme an paa, var jo, at man ved at træffe en anden Bestemmelse med Hensyn til Lægen ikke udsatte sig for, at Jordemødre skulle komme til at lide Tab. Jeg tillod mig allerede ved 1ste Behandling at udtale, at jeg forfaavidt ikke havde Noget imod en ensartet Læge, naar den da blev sat og kunde sættes saa høi, at der derved ydedes paa mulig Afgang i Jordemødrenes Indtægt som en Følge af en Nedsættelse for de bedre stillede Samfundsklassers Vedkommende. Jeg tilstaaer, at jeg i og for sig vilde have havt Betænknelighed ved at sætte Lægen, gjældende for Alle, til 3 Kr., og det er navnlig med Hensyn til de jordløse Husmænd og Inderster, at jeg har en saadan Betænknelighed. For Kommunernes Vedkommende er denne Betænknelighed ogsaa tilstede hos mig, om end i meget mindre Grad, medens jeg dog i Forbigaaende vil bemærke, at det forekommer mig, at det ikke vel vilde lade sig gjøre og ikke vilde være korrekt at sætte den Betaling, som Kommunen